



# CHARITNÍ MRKNUTÍ

CHARITA FRÝDEK-MÍSTEK  
*...s námi nejste sami...*

DUBEN - KVĚTEN 2024

# Slovo ředitele

Jedním z témat tohoto čísla Mrknutí je pouť, putování. Souvisí to i s tím, že v květnu má Charita Frýdek-Místek dvě putující události. Máme svou vlastní pouť, pouť Charity Frýdek-Místek, letos ke sv. Martinu do Skalice. A zároveň se budeme účastnit Diecézní pouti Charit na Svatý Kopeček u Olomouce.

V této souvislosti se mi často vybaví promluva biskupa Martina na diecézní pouti Charit v Ludgeřovicích. Otec biskup tehdy mluvil o tom, že stejně jako Panna Maria putovala za Alžbětou i Charita je na pouti, putuje. Tento obraz mě osobně oslovil. Koreluje s tím, co si myslím. Jsme stále na cestě. Co se nehýbe, neposouvá, to stagnuje, nevyvíjí se. A pak může nastat situace, kdy se zacyklí samo v sobě, zakonzervuje se. I naše Charita, Charita Frýdek-Místek, se snaží někam posouvat. Jsme na své vlastní pouti, ta není vždy přímá a jednoduchá, někdy se klikatí, někdy je trnitá nebo strmá, občas má své odpočinkové body. Ale jsme stále na ní, na cestě, jsme její součástí, jsme součástí své cesty. A i naše cesty jsou součástí větší cesty, nebo něčí cesty.

Letos mluvil biskup Martin o odvaze. Ta je k putování vždy zapotřebí. Putování, ať již jakékoli, za čímkoli je spojeno s vystoupením z komfortu, s námahou, úsilím, překonáváním překážek, překonáváním sebe sama. A nemusí se jednat jen o populární Compostelu či stále oblíbenější stezku Českem. Může to být jen kousek, ale i ten nás něco stojí. A ano, k tomu je zapotřebí pořádné odvahy. A to jak k vykročení, vydání se na cestu, ale také k tomu, to „nezabalit“ a dojít do cíle. Někdy se nám může stát, že se nám cíl ztrácí v mlze nebo za horizontem, někdy se nám může stát, že se cíl trochu změní, někdy mohou přijít myšlenky na návrat nebo

nedokončení. A k překonání toho všeho, je zapotřebí odvahy.

A když pak dojdeme do cíle, vnímám jako důležité dvě věci. Kouknout se zpět a dopředu. Zpět, abychom si uvědomili, co vše máme za sebou, co jsme dokázali, jakou odvahu jsme projevili, jak velký kus cesty jsme ušli. Abychom toto vše byli schopní vidět sami o sobě a sami za sebe, ne se jen srovnávat s jinými putujícími, kteří toho třeba ušli více nebo byli rychlejší. A dopředu, protože v cíli to nekončí. Máme před sebou další cíle, další cesty, další posuny a přesuny.

A tak se nebojme putovat, nebojme se vyrazit na svou vlastní pouť. Vykročme na ní s odvahou. Budme spíše jako orlové než jako věčně nespokojení, na místě se pohybující, ubrblaní ptáci.

Martin Hořínek  
ředitel Charity Frýdek-Místek





# Není pout' jako pout'...

Pravý význam slova „pout“ se odvíjí od jeho původního významu jako „cesta“.

V minulosti poutníci často cestovali dlouhé vzdálenosti a mohli čelit různým obtížím a nebezpečím. Avšak navzdory všemu byla pro poutníky tato cesta klíčová pro jejich náboženský život a osobní růst. Byla to cesta, která jim umožnila prohloubit víru a navázat spojení s Bohem nebo svatými, a také s ostatními lidmi. Poskytnutí noclehu poutníkům mělo přinést požehnání pro obě strany – hostitele i poutníky. Hostitelé mohli praktickým způsobem uplatnit svou víru. Poutníci mohli načerpat novou sílu a motivaci k pokračování do svého konečného cíle.

Jedním z nejvýznamnějších poutních míst na světě je Jeruzalém – město, které má bohatou a dlouhou historii, která se datuje až do biblických dob. Mezi další nejoblíbenější poutní místa se řadí Řím, místo umučení apoštolů Petra a Pavla a mnoha starokřesťanských mučedníků, a Santiago de Compostela, místo nálezu ostatků apoštola Jakuba Staršího, k němuž vedla proslavená svatojakubská cesta (Camino de Santiago). Nejvýznamnějším středověkým poutním místem na území Česka byla Praha, zvláště pak chrám sv. Víta.

Jak se společnost vyvíjí a postupně se stává ateistickou, mnohé tradice spojené s náboženstvím se změnily od svého původního duchovního významu. To platí i pro poutě. Nyní je mnoho místních poutí spíše oslavami, které zahrnují kolotoče, stánky s občerstvením, hry a další zábavní aktivity a duchovní rozměr tak ustoupil do pozadí. Nicméně je důležité si uvědomit, že i tyto „moderní poutě“ dávají lidem příležitost k setkání.

A tento význam má také „charitní pout“ – potkat se s lidmi. Jako zaměstnanci stejné organizace máme příležitost setkat se mimo pracovní prostředí a poznat své kolegy na osobnější úrovni. To nám tak může pomoci vytvářet silnější vztahy a lepší spolupráci na pracovišti. Součástí této pouti je i duchovní zamyšlení, které může vnést do našich životů duchovní obohacení pro osobní růst i sebereflexi. Každá poutní zkušenost je beze sporu jedinečná a každý si může odnést to, co je pro něj osobně nejdůležitější.

Sama jsem měla tuto možnost poprvé v minulém roce, a o to víc jsem se těšila, že se uvidíme na charitní pouti i v tom letošním.

Karin Heczková



*Poutě jsem se nezúčastnila jako pěší, ale byla jsem součástí finálního setkání a společné mše. Moc mě těší, že se poutě účastní i zaměstnanci na mateřské. Mohla jsem se tak setkat s bývalou zdravotní sestřičkou z našeho střediska a poznat i její miminko. Je krásné, když vidím v kostele i taková malá drobná a křehká stvoření.*

*"Pout' byla sama o sobě skvělá. Nejvíc mě ale zasáhla chvíle, kdy jsme všichni spolu stáli v kruhu u oltáře držejíc se za ruce. Ten moment si uchovám v hlavě už napořád."*

**Klient Denního stacionáře  
Paskov**

**Klientka Domu  
pokojného stáří**

# OČIMA POUTNÍKA

O své dojmy z charitní poutě 2024 se s námi podělila Lucie Zelinková.

***Letošní výprava na poutní putování nebyla Vaše „poprvé“, ale i přesto se zeptám. Měla jste dříve nějakou představu o tom, jak taková pouť vypadá? Jaká byla Vaše očekávání?***

Popravdě s poutí jako takovou jsem se poprvé setkala až při nástupu tady do Charity Frýdek-Místek. Při prvním putování jsem si nebyla jistá, co od ní čekat, ale musím říct, že se mi myšlenka tohoto putování líbí.

Když už má člověk nějaká očekávání, tak bývají často přehnaná, tudíž se snažím neočekávat. :) Zároveň, když je pro vás něco úplně nové, jako pouť byla pro mě, nemůžete od ní nic čekat, když vlastně ani pořádně nevíte do čeho jdete.

***Jak vnímáte roli duchovna ve svém životě a jakým způsobem ovlivňuje Vaše zkušenosti z výprav?***

No, ono slovo věřící je dost zavádějící, já osobně si myslím, že určitě duchovno je, jen to nijak nepojmenovávám. To, že nechodím pravidelně do kostela, neznamená, že v něco nevěřím. Ale zpátky k otázce, pro mě má taková výprava vždy přidanou hodnotu, ať

už poznání s lidmi z jiných středisek anebo utužení dosavadních vztahů.

***Vnímáte nějaký rozdíl mezi poutí s charitním záměrem a poutí, která má čistě osobní nebo duchovní cíl?***

Určitě, rozdíl v tom je, někdo, kdo jde na pouť čistě z osobních důvodů jde mnohdy sám, aby poznal více sám sebe, nebo se třeba srovnal s nějakou událostí v životě. Naopak tahle charitní pouť je pro mě právě o tom tu cestu sdílet.

***Byla jste součástí i letošní poutě Charity Frýdek-Místek. V čem byla jiná než ty předešlé?***

Každá pouť je jiná, ať už se jedná o jiný putovní cíl, nebo partu lidí, která se potká.

***Máte tedy pocit, že ve Vás tato cesta něco zanechala?***

Určitě, ať už jen zmiňované prohloubení vztahů s kolegy, u některých si troufám říct i kamarády, nebo i poznání tradic a zvyků, ve kterých doma člověk nevyrostal.

# „NEBEZPEČNÍ BLÁZNI“

V dnešní době je tématika duševního onemocnění čím dál víc rozšířená, s psychickými obtížemi se potýká stále více jedinců. Ať už je to uspěchanou dobou, dětstvím, výchovou, nadměrným stresem, tíživými životními událostmi nebo zklamáním, strachem, nejistotou, a mohli bychom pokračovat dále, nárůst psychických onemocnění v posledních letech stále stoupá. Každý z nás bojuje s něčím jiným a nějak jinak. Potvrzuje se zde jedinečnost osobnosti, vlastní identita, tím také odpovídající jednání či projevy. Identita a jedinečnost by měla být uchována.

Společnost vnímající problematiku duševního onemocnění můžeme rozdělit na dva úhly pohledů. Ta, která se s duševním onemocněním setkala nebo má povědomí o onemocnění z různých zdrojů (médiá, internet, zaměstnání, semináře, škola, rodina, známí), ale také společnost, která si vytváří domněnky, mýty či předsudky, aniž by měla povědomí o lidské psychice. Mnohdy tak vznikají smyšlené a nepravdivé pohledy na duševní onemocnění, jenž s sebou nese určitou nálepku a nejedná se o příjemné označení bez ohledu na to, jestli se jedná o depresi, úzkost, schizofrenii, demenci, poruchu osobnosti či jiný druh diagnózy. Mezi nejčastější předsudky, které jsou vedeny na člověka trpící duševním onemocněním, patří označení „nebezpečné osoby (agrese, možnost útoku, napadení), blázen, který má být zavřený v ústavu, nevzdělaná osoba, osoba trpící retardací, nevyléčitelné onemocnění nebo naopak tvrzení, do ústavu ho přece nedám.“

Lidé trpící duševním onemocněním jsou velmi citlivé osoby, z většiny se potýkali s těžkou psychickou zátěží už v dětství. Snahou řešit situaci svépomocí nebo rodina nevěděla či neuměla pomoci, docházelo k

prohlubování a rozvoji onemocnění. V minulosti často, ale i nyní se mnozí lidé stydí řešit lidskou psychiku z důvodu obav reakce okolí.



Z praxe lze říci, že lidé s duševním onemocněním nejsou nebezpeční, jen mají specifické potřeby, které by se společnost měla naučit respektovat a přijmout. Je velmi důležité, aby lidé s psychickým onemocněním měli zajištěnou jak farmaceutickou, tak i psychologickou léčbu. Někteří lidé nejsou schopni zvládnout nemoc bez podpory druhé osoby. Proto, aby došlo k dodržování léčby, se za důležitý faktor pokládá podpora rodiny, přátel, známých. V neposlední řadě je také potřeba mít pochopení a trpělivost od okolí a zvýšení povědomí o duševním onemocnění. V případě nedodržování léčby nebo zhoršeném psychickém stavu se může stát, že dochází k výkyvům nálady a projevům emocí, někdy k slovní agresí, výjimečně fyzickému napadení. Citlivost osob s duševním onemocněním je zvýšená, proto mají velkou míru zranitelnosti. Z tohoto důvodu je potřebné dbát na slova, způsob jednání, které je mířeno směrem k osobám s psychickým onemocněním.

Silvie Doskočová

# PRÁCE S NIMI NEMÁ SMYSL!

Práce s romskými dětmi a mládeží z vyloučených lokalit představuje boj s mnoha překážkami, které často vyplývají z nedostatku porozumění a podpory ze strany našeho širšího nebo také blízkého okolí. V terénní službě Rebel se aktivně snažíme překonávat předsudky a rozšířit povědomí o potřebách této komunity, ale není to vždy snadný úkol, jelikož většina lidí v našem okolí má mnohdy zkreslené představy o tom, jaký je život ve vyloučených lokalitách, což se promítá do jejich nepochopení pro naši práci.

Jedním z hlavních důvodů, proč mnozí nechápou práci s romskými dětmi, je fakt, že se v naší společnosti stále setkáváme s tím, že jsou Romové často cílem diskriminace a pohrdání pouze kvůli svému etnickému původu. Je důležité si uvědomit, že házet ostatní do jednoho pytle je nejen nefér, ale také škodlivé. Každý člověk je jedinečný, má svůj vlastní příběh, zkušenosti a hodnoty. Rozdělování lidí například podle toho odkud pocházejí vede k prohlubování stereotypů a předsudků, což vede k větší diskriminaci. Rasismus se bohužel nedostává na stranu ani ve vzdělávacím systému. Podle našeho názoru mají někteří učitelé vůči romským dětem nižší očekávání a neposkytují jim dostatečnou podporu ve vzdělávání. Navíc se stává, že tyto děti jsou umísťovány do speciálních tříd nebo škol, což dále prohlubuje nerovnosti.

Komunikace je klíčová, ale občas to připomíná boj s větrnými mlýny. Snažíme se okolí vysvětlit, co děláme a proč, ale někdy to prostě nejde. Lidé jsou zakořeněni ve svých názorech a odmítají je změnit. Mnohdy je frustrující/demotivující snažit se s lidmi


mluvit o své práci, sdílet své zkušenosti a poté se setkat s nepochopením a odmítnutím, protože je jejich mysl uzavřená. Někdy se zdá, že mluvíte do zdi. Ale i přes tyto výzvy se nevzdáváme. Bojujeme dál, protože víme, že naše práce má obrovský smysl.

Nicméně je důležité poznamenat, že jsou i lidé, kteří si uvědomují, jak složitá tato práce je, a obdivují nás terénní pracovníky za jejich úsilí. Tito lidé si uvědomují, že osudy těchto dětí jsou často nešťastné. Tento boj proti nepochopení naší práce s romskými dětmi není pouze o poskytování služeb. Chceme také překonat mýty a stereotypy, které brání vzájemnému porozumění a respektu.

V Rebelu chceme vytvořit lepší svět pro všechny děti, bez ohledu na to, odkud pocházejí. Chceme, aby tyto děti měly podporu, porozumění a lásku, kterou potřebují. Jsme tady pro ně, abychom jim poskytli místo, kde se mohou cítit přirozeně a bezpečně.

Tereza Dančevská





# Mám invalidní důchod... Přece nemohu pracovat.

Ohledně práce, mají lidé různá přání: někteří pracovat chtějí, jiní chtějí jen občas a někteří nemohou pracovat z důvodu zdraví vůbec.

Naše klienty často spojuje jedna věc – zdravotní omezení, které jim neumožňuje plnohodnotně pracovat či si najít práci, dle svého přání.

Dostáváme-li se ve spolupráci s klientem k tématu zaměstnání, téměř s pravidelnou jistotou nám pokládají otázku: „Když si najdu práci, přijdu o invalidní důchod?“ Je to pravda nebo mýtus? Jak to ve skutečnosti je?

Klienti se k nám obracejí s tím, že jsou v invalidním důchodu a chtějí pracovat. Mají však obavy, zda jim invalidní důchod i po nastoupení do práce zůstane. Přece jen je to jejich stabilní příjem a kdyby o něj „přišli“, znamenalo by to pro mnohé existenční problémy...

Při spolupráci s klientem v oblasti zaměstnání je vždy třeba brát ohled na zdravotní stav a jeho omezení. Pokud má Petr úzkosti a deprese, tak s ním nespolupracujeme na hledání zaměstnání, které by bylo pro něj psychicky náročné, vyčerpávající: „Petře, máte invalidní důchod, protože míváte úzkosti a deprese. Ty vám neumožní dělat práci, kterou jste dělal doposud a kterou jste si přál vždy dělat (pečovatel v nemocnici). Avšak z vašeho

vyprávění často slyším, jak potřebujete fyzickou aktivitu a jak rád uklízíte. Úklid, potřeba pořádku kolem sebe a vidět za sebou dobře vykonanou práci, je to, co vám pomáhá zklidnit váš vnitřní neklid, napětí a úzkost. Domnívám se, že práce v úklidové firmě, i klidně jen na částečný úvazek – pár hodin týdně, je to, co vám může vyhovovat“.

Setkala jsem se ve svém okolí se situací, kdy osoba ve III. stupni invalidního důchodu pracovala na pozici, ve které osoba s nižším stupněm invalidního důchodu pracovat nemohla. Jednalo se o člověka na invalidním vozíku, který pracoval v počítačové firmě na plný úvazek. Zatímco kolega s invalidním důchodem v I. stupni a trpící depresemi stejnou pracovní pozici vykonávat nemohl v plném úvazku, on pracoval na 4hod. denně. Tady se nám opět potvrzuje to, o čem jsem hovořila na začátku. Vždy je nutné brát individuálně ohled na zdravotní stav a zdravotní omezení daného člověka.

Také se nám stává, že mnoho z našich klientů nemají vyplacenou peněžitou dávku, z důvodu nesplněné doby pojištění, nebo jejich výše důchodu je tak nízká, že zdaleka nepokrývají náklady na živobytí a osobní potřebu. Toto bývá důvodem, proč se snaží i přes své zdravotní omezení pracovat. Vždy je však potřeba toto řešit se svým lékařem.

Lucie Dodová



# STŘEDISKA POD VNITROSKOPEM

## DENNÍ STACIONÁŘ PASKOV

Marcela Piskořová

sociálních službách-přímá obslužná péče. Z projektu máme zajištěnou spolupráci s odborníky z oblasti aktivizačních služeb – muzikoterapii a trénování paměti. Do budoucna plánujeme navázat další spolupráce.

### Čím si myslíte, že jste výjimeční?

Jsme v rámci Charity Frýdek-Místek nová služba, po které byla a stále je poptávka. Naším klientům pomáháme a umožňujeme aktivizovat a socializovat se ve společnosti svých vrstevníků. Zmírňují tak své pocity osamění. Pomáháme jim udržet si stávající schopnosti a rozvíjet se ve svých dovednostech. Přidanou hodnotou je ulehčení pečujícím osobám v péči o své blízké od každodenních starostí.

Výjimečné je také prostředí, kde se stacionář nachází. Jsme v nádherném areálu Zámku Paskov, kde je k dispozici velký, jedinečný a krásný park s velmi starými a dominantními stromy, upraveným vodním tokem a chráněnými živočichy. Tam již nyní s klienty trávíme volný čas a plánujeme venkovní aktivity v teplejších dnech.

### Plánujete v blízké době nějaké změny? Ať už v poskytování služeb či nějaké rekonstrukce střediska?

Jako nová služba se teprve rozjíždíme, zabíháme, stabilizujeme a tím postupně přicházíme na různé potřeby vybavenosti nebo úprav.

Plánujeme více využívat Snoezelen (koncept multismyslové terapie, kde se stimuluje všechny smysly člověka) a jeho výhod při terapii s klienty. Zaměřujeme se na tvorbu a inovaci v pracovních a aktivizačních činnostech i s využitím venkovních záhonků pro pěstování bylinek a květin. Chceme využít venkovní posezení, které se nyní zajišťuje z Výboru dobré vůle s krásným názvem „Se seniory za sluníčkem“. Také se s klienty chystáme na výlety, a to dokonce až na Pustevny.

### Jaké služby poskytnete a pro koho?

Chtěli bychom být pro naše klienty, kterými jsou senioři 65+, bezpečným místem, kde tráví svůj čas dle svých přání a svých zvyklostí. Každý si s sebou přináší jiná očekávání a jiné potřeby. Snažíme se, podle našich možností, každému z nich přizpůsobit a nabídnout jim, aby po dobu pobytu v našem stacionáři měli zajištěnou nejen péči, ale aby zažili něco nového, jiného, aby se mohli zapojit do některých aktivit a poznali nové přátele.

### Kdo se u Vás o klienty stará?

Jsme malý tým: vedoucí/sociální pracovnice a dvě vyškolené a zkušené pracovnice v

# VYTRVALÍ

## **Od kterého roku pro Charitu Frýdek-Místek pracujete a na jaké pozici?**

*Pro Charitu pracuji od roku 1994, tedy už 30 let, na pozici pečovatelky.*

## **Jste na této pozici po celou dobu svého působení? Pokud ano, můžete srovnat své začátky s nynějším působením?**

*Ano, jsem na této pozici celou dobu. Prošla jsem postupným vzděláváním, které je určeno pro pracovníky v sociálních službách. Toto vzdělávání bylo pro mě velkou pomocí při práci se seniory. Jsem ráda, že Charita nám nabízí nové možnosti vzdělávání, které se neustále v sociální péči vyvíjí.*

## **Myslíte, že je dobré zůstat na jednom místě tak dlouho?**

*Pokud se cítím v práci dobře, je pro mě smysluplná a nějakým způsobem mě naplňuje, tak ano.*

## **Prozradíte čtenářům recept na to, jak docílit takové dlouholetosti?**

*Každý si ho utváří sám. Měl by to být především pozitivní přístup k lidem, k práci, empatie, zodpovědnost, flexibilita a smysl pro týmovou práci.*

## **Jistě došlo také k větším celoorganizačním změnám?**

*Především postupný rozvoj středisek zaměřených na nové cílové skupiny.*

## **Je to už řádka let, kdy se toho událo opravdu hodně. Na co ráda vzpomínáte a na co naopak vzpomínáte nerada?**

*Ráda vzpomínám na příjemně prožité chvíle s klienty na různých společenských akcích jako jsou např. výlety, koncerty, oslavy, smažení vaječiny, která se organizuje každoročně, zpívání koled, Mikuláš, vánoční setkání atd.*

*Nerada vzpomínám na postupné odcházení lidí, se kterými člověk prožil kus života*

## **Je něco, co byste chtěla popřát Charitě Frýdek-Místek do dalších let?**

*Chtěla bych popřát Charitě Frýdek-Místek, aby i nadále byla spravovaná tak dobrými a schopnými lidmi, kteří se tak zdárně starají o celkový rozvoj.*

*Přeji, aby Charita Frýdek-Místek měla co nejvíce spokojených lidí, klientů, zaměstnanců a všech, kteří jsou s našimi službami spojeni.*

Jana Benešová





## **Od kter6ho roku pro Charitu Fr6dek-M6stek pracujete a na jak6 pozici?**

*Pro Charitu pracuji od roku 1999, takže uř moc dlouhou dobu. Mezit6m byly vřak pŕest6vky v podob6 rodičovsk6 dovolen6. Nastoupila jsem jako soci6ln6 pracovnice do tehdy nov6 zrekonstruovan6 budovy Domova pokojn6ho st6ř6 (DPS) u Panny Marie Fr6deck6 – tak zn6l cel6 ofici6ln6 n6zev. A bouřliv6ho ml6d6 – jak jsme k tomu n6zvu dod6valy spolu se sv6mi spoluza6n6j6c6mi kolegyn6mi. M6m na to obdob6 pŕijemn6 vzpom6nky.*

## **Jste na t6to pozici po celou dobu sv6ho p6soben6? Pokud ano, m6žete srovnat sv6 za6tky s nyn6jřm p6soben6m?**

*Na pozici soci6ln6 pracovnice jsem byla ař do roku 2017, kdy jsem pŕeřla jako vedouc6 odd6len6 na DPS a po roce, jako vedouc6 a soci6ln6 pracovnice v Ter6nn6 odleh6ovac6 sluřb6, kde jsem doposud. Pokud m6m srovn6vat, tak v za6tc6ch jsme pracovali opravdu s nadřen6m a touhou pom6hat, byla to takov6 srde6n6 z6leřitost u vřech pracovn6k6. Ař 6asem, se vznikem z6kona o soci6ln6ch sluřb6ch, se vřechno za6lo v6ce profesionalizovat.*

## **Mysl6te, že je dobr6 z6stat na jednom m6st6 tak dlouho?**

*M6la jsem ve sv6m okol6 lidi, kter6 pracovali v jednom zam6stn6n6 cel6 sv6j pracovní řivot a nebyli vyhoŕel6, jak se dnes ř6k6. A naopak, m6m kolem sebe i lidi, kter6 by takto dlouho na jednom m6st6 nevydrřeli. Je to o tom, jak v6s ta pŕ6ce naplňuje, co vře j6 chcete d6t. A d6leřit6 jsou tak6 kolegov6 a vztahy s nimi. A na ty jsem m6la řt6st6.*

## **Prozrad6te 6ten6ř6m recept na to, jak doc6lit takov6 dlouholetosti?**

*Recept na dlouhov6kost v zam6stn6n6 nem6m. D6lejte pŕ6ci, kter6 v6m d6v6 smysl a nevzd6vejte to pŕi prvn6ch pŕek6řk6ch.*

## **Jist6 dořlo tak6 k v6tř6m celoorganiza6n6m zm6n6m?**

*Velkou zm6nu vid6m v tom, jak se jednotliv6 stŕediska vn6maj6 navz6jem, m6m pocit, že mezi sebou nesoupeŕ6, ale spolupracuj6 a jsou vřechny sou6st6 Charity.*

## **Je to uř ř6dka let, kdy se toho ud6lo opravdu hodn6. Na co r6da vzpom6n6te a na co naopak vzpom6n6te nerada?**

*Asi nem6m takov6 z6řitky, na kter6 bych nerada vzpom6n6la, n6kter6 n6ro6n6jř6 obdob6 pŕin6řela s sebou pak nov6 podn6ty k dalř6 pŕ6ci. Na co r6da vzpom6n6m, jak uř jsem dŕ6ve zm6n6la, jsou moje za6tky na DPS. Pŕed 25 lety se otevŕela prvni budova stŕediska a na druh6 jeřt6 prob6haly rekonstrukce, na kter6ch jsem se pod6lela.*

## **Je n6co, co byste cht6la popŕ6t Charit6 Fr6dek-M6stek do dalř6ch let?**

*Ať se d6le rozv6j6, profesionalizuje, ať se j6 daŕ6 st6le m6t pracovn6ky, kter6 bude jejich pŕ6ce bavit, budou ji d6lat srdcem a s 6ctu k lidem, kter6 jejich pomoc potŕebuj6. A to napŕ66 celou Charitou, vřemi stŕedisky, mezi r6zn6mi c6lov6mi skupinami.*

*Ať se stane m6stem, kam se kařd6 – ať uř pracovník nebo klient, bude r6d vracet nebo na n6j v dobr6m vzpom6nat.*



CHARITA FRÝDEK-MÍSTEK  
*...s námi nejste sami...*

**CHARITNÍ MRKNUTÍ**, duben-červen 2024,  
vydává Charita Frýdek-Místek pro potřeby  
interní a externí komunikace, redakce:  
Martin Hořínek, Tereza Staroščáková

**Charita Frýdek-Místek**, Příborská 602, 738 01  
Frýdek-Místek, IČ: 45235201, č.ú.: UniCredit  
Bank 2112858051/2700, [www.charitafm.cz](http://www.charitafm.cz),  
e-mail: [info@charitafm.cz](mailto:info@charitafm.cz), tel.: 731 688 521, ID  
DS: qwum9f2